

[Gerda Møller.]

obligatorisk fag. Nu skal børnene allerede i 6. klasse vælge fremtid. Det er meget tidligt og stik imod tendensen på alle andre uddannelsesområder, hvor man bestræber sig på at udskyde det endelige valg længst muligt.

Selv om vi går ind for både forældre- og elevindflydelse, så finder vi det ikke rigtigt at overlade det til forældre og børn i samråd at skønne, om eleven har de fornødne kundskaber, er tilstrækkelig moden osv. til at kunne optages i gymnasiet. Vi må forlange, at der også fremover skal være et egentligt optagelseskriterium, f. eks. at eleven har gennemgået det udvidede kursus på 8.-9. klassetrin, samt at eleven har indstillet sig til og har bestået den afsluttende prøve. Så må vi lave den ændring i folkeskoleloven.

I tider, hvor der skal spares, virker det på os aldeles urimeligt, at der skal bruges 10 mill. kr. på at optage elever, der hidtil har været skønnet uegnede. Oven i købet vælter man størstedelen af udgifterne over på amterne. Og 10 mill. kr., det er jo kun et skøn. Vi har hørt om beregningerne fra f. eks. Frederiksborg amt. Det kan meget nemt blive et langt større beløb, specielt i en tid med stor arbejdsløshed. I hvert fald vil der da ikke være noget at sige til, at en stor del af de unge, der ellers ikke ville have drømt om at gå i gymnasiet, finder ud af, at nu kan de blive beskæftiget i 3 år og samtidig søge at uddanne sig på et højere plan. Vi må så bare håbe på, at de ikke til den tid bare bliver arbejdsløse på et højere plan.

Hvis de mange millioner skulle bruges til at styrke gymnasiet med, så var det en anden sag. Men det skal de ikke efter vores mening. Tværtimod må man befrygte en svækkelse af det faglige niveau. Vi er altså ikke enige med hr. Camre i, at forslaget ikke ændrer ved gymnasiets faglige indhold, for når en så stor ny og svag gruppe uden videre skal kunne optages, så kan det ikke undgås, at kravene til undervisningen må sænkes. Og da man jo ikke kan lade store flokke dumpe til studentereksamen, så frygter vi, at det næste skridt bliver, at man afskaffer studentereksamen som afslutning på gymnasiet og bare får et bevis for at have fulgt undervisningen i de tre år. Så er vi altså ved socialdemokratiets ønskemål, den totale enhedsskole, hvor alle skal er slettet.

Den tendens advarede vi imod ved behandlingen af folkeskoleloven og ved behandlingen af det 10.-12. uddannelsesår. Vi tror ikke, alle er født lige med hensyn til anlæg og evner — ja, vi ved det — og derfor tror vi heller ikke på, at man kan nå den af socialdemokratiet tilstræbte lighed gennem uddannelsen.

Der er nogle enkeltheder, jeg ville have været inde på. Jeg kan ikke nå det, men det vigtigste for os er og bliver også, at vi kan ikke gå med til at liste en 12-årig enhedsskole ind ad bagdøren, og vi kan under ingen omstændigheder acceptere, at der ikke forbliver et egentligt optagelseskriterium til gymnasiet.

Kristine Heltberg (SF):

Lad mig sige det straks: vi er i princippet tilfredse med dette i og for sig beskedne forsøg på at liberalisere adgangen til gymnasiet. Men hvis det, vi skal opnå, er en virkelig og en ægte demokratisering og ikke noget, der bare vil være en kvalitativ niveausenkning til gavn for borgerskabets ambitiøse forældre og måske til skade for deres børn, så må vi håbe, at de liberaliseringsbestrebelse, som ministeren opstiller i lovforslaget, bliver ledsaget af ikke blot en meget kraftig vejledning på erhvervsuddannelsesområdet i selve gymnasiet, men også på dette overgangspunkt. Her havde jeg gerne set en lidt nærmere kommentar i bemærkningerne til, hvad man forstår ved det samråd, der skal finde sted mellem forældre, elev og den afleverende skole omkring optagelsestidspunktet.

Jeg er også lidt bekymret over, at denne liberalisering, som man siger af økonomiske grunde, skal udskydes til 1978, og jeg er specielt betænkelig ved, om dette 1978 ikke i virkeligheden betyder så meget som: ad calendaras græcas. Jeg håber, at det ikke gør det, men tiderne er af en sådan art, at jeg meget gerne vil høre ministeren sige noget på dette punkt.

Et andet punkt, hvor der skal sættes ind for at få den ægte demokratisering, er ikke inden for ministerens eget område, men er alligevel det helt afgørende, det er den økonomiske støtte netop til de årgange, som gennem ungdomsydelsen faktisk i dag har det svært i den situation, hvor de skal vælge, om de vil i gymnasiet eller ej.